

środa, 18.03.2026

Guadalupe-2

Cud róż

Opis objawienia z 1531 roku został zawarty w dziele pt. „Nican Mopohua” autorstwa Antonio Valeriano. Dzieło powstało w połowie XVI w., stąd mamy bezpośrednią relację. Według źródła „Nican Mopohua” biskup Juan de Zumarraga nie uwierzył opowiadaniom Juan Diego, że ten otrzymał objawienie Matki Bożej na wzgórzu Cerro de Tepeyac i że Matka Boża życzyła sobie, by na nim została zbudowana świątynia ku jej czci. Biskup Zumarraga nie odprawił jednak Juan Diego, ale poprosił go o przekonujący dowód, który potwierdzi prawdziwość jego relacji.

Maryja przyjęła to wyzwanie i poleciła Juan Diego przyjść następnego dnia, wspiąć się na wzgórze i zerwać kwitnące tam kwiaty, pomimo iż wzgórze było suche i skaliste. Kiedy to uczynił, Maryja sama ułożyła te kwiaty w wiązankę i ukrytą pod tilmą poleciła mu ją zanieść do biskupa. Kiedy Juan Diego zjawił się w rezydencji biskupa i odsłonił tilmę, kwiaty wypadły na podłogę, a na tilmie biskup ujrzał niezwykle obraz Maryi, przed którym upadł na kolana i ze łzami skrucy przepraszał Maryję za swe niedowierzenie.

Świadcami tego wydarzenia byli także: tłumacz biskupa (z j. hiszpańskiego na j. Azteków), Juan Ganzalez, biskup Santo Domingo Ramirez y Fuenleal, który był gościem biskupa Zumarragi. Następnie wizerunek ten zobaczyli także wszyscy obecni w rezydencji biskupa. A wkrótce dowiedzieli się o tym niezwykłym wydarzeniu mieszkańcy miasta i z biegiem czasu coraz szersze rzesze Indian. Biskup zatrzymał ten wizerunek na tilmie u siebie w kaplicy domowej, a w kilkanaście dni potem w uroczystej procesji przeniósł go 26 grudnia 1531 roku do kaplicy wybudowanej w pobliżu wzgórza Tepeyac, spełniając życzenie Maryi. Następna katecheza o samym wizerunku Maryi z Guadalupe.